

Motion till riksdagen

1988/89: L709

av Carl Frick (mp)

Massförpackningarna inom detaljvaruhandeln

”Slopa köptvånget!”

Som konsument möts vi av de mest egendomliga förhållanden när vi handlar. En del handlare utövar ett köptvång på oss. Vi kan inte få bestämma hur mycket vi vill köpa av vissa varor, som inte är av daglig konsumtionskaraktär. Det är i dag svårt att i vanlig järnhandel köpa enstaka föremål – de finns oftast förpackade i massupplaga och det går inte att dela på förpackningarna. I dagligvaruhandeln finns liknande företeelser.

Detta förfarande är inkörsport till överkonsumtion, något som vi långsiktigt inte har råd med. De föremål som man vill köpa blir också orimligt dyra när vi tvingas köpa det vi inte vill ha.

Systemet är måhända bra för handlaren och tillverkaren och till glädje för finansministern som får in mera moms och många andra skatter till statskassan. Nationalekonomer fröjdar sig åt ökningen i konsumtion och BNP. Det ser så bra ut i statistiken.

Ur konsumentsynpunkt är det otillständigt att på detta sätt bli utsatt för ett köptvång. Det strider dessutom mot den uttalade tanken att det är konsumenten som med sina preferenser skall styra marknaden. Det rådande systemet är omvändningen – när marknaden styr konsumenten.

Hemställan

Med anledning av ovanstående hemställer jag

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförs om undersökning av möjligheterna att häva den sorts köptvång som försäljning i massförpackningar innebär.

Stockholm den 20 januari 1989

Carl Frick (mp)